

253**ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 13 lutego 1956 r.

w sprawie szczegółowego planowania pokrycia finansowego w zakresie inwestycji limitowych na rok 1956.

Na podstawie art. 7 ust. 2 dekretu z dnia 17 grudnia 1952 r. o uchwalaniu i wykonywaniu budżetu Państwa (Dz. U. z 1952 r. Nr 50, poz. 334 oraz z 1954 r. Nr 25, poz. 94 i Nr 56, poz. 278) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Zarządzenie ustala zasady i tryb szczegółowego planowania pokrycia finansowego inwestycji limitowych na rok

1956 jednostek objętych lub rozliczających się z budżetem Państwa.

§ 2. Plany sfinansowania inwestycji, zwane dalej „planami sfinansowania”, ustalają:

- 1) wysokość zapotrzebowania inwestorów na środki inwestycyjne na rok 1956,
- 2) środki finansowe przeznaczone na pokrycie tego zapotrzebowania,
- 3) przeznaczenie środków własnych inwestora, przekraczających jego zapotrzebowanie na środki inwestycyjne.

§ 3. 1. Rozróżnia się zbiorcze i jednostkowe plany sfinansowania.

2. Plany sfinansowania zbiorcze podlegają dalszemu podziałowi przez dysponenta kredytów, dla którego plany zatwierdzono, na plany zbiorcze lub jednostkowe dysponentów niższych szczebli.

3. Plany sfinansowania zbiorcze są sporządzane i zatwierdzane dla dysponentów kredytów na całą ich działalność inwestycyjną objętą jednym rozdziałem budżetowym, a w rozdziale 0 — odrębnie dla grup przedsiębiorstw, dla których sporządza się odrębne zbiorcze bilanse księgowe.

4. Jednostkowe plany sfinansowania są sporządzane i zatwierdzane odrębnie dla każdego tytułu inwestycyjnego obejmującego zadanie inwestycyjne, dla którego wymagana jest dokumentacja projektowo-kosztorysowa opracowana w trzech lub w dwóch stadiach. Dla pozostałych inwestycji realizowanych przez jednego inwestora można sporządzać i zatwierdzać jeden jednostkowy plan sfinansowania, o ile objęte nim inwestycje powiązane są z jednym rozdziałem budżetowym i finansowane przez jeden oddział banku finansującego inwestycje.

5. Jednostkowe plany sfinansowania należy również sporządzać:

- 1) dla poszczególnych rodzajów rezerw inwestorów centralnych (dla rezerw na tytuły zawinkulowane i rezerw na okres realizacji planu inwestycyjnego),
- 2) dla limitów inwestycyjnych na drobne inwestycje, przydzielonych zbiorowo dla inwestora naczelnego, lecz przez tego inwestora nie rozdzielonych jeszcze między inwestorów bezpośrednich.

6. Prezydya wojewódzkich rad narodowych nie sporządzają planów sfinansowania dla rezerw, o których mowa w ust. 5 pkt 1.

§ 4. 1. Wysokość zapotrzebowania na środki inwestycyjne ustala się w planach sfinansowania na podstawie następujących elementów:

- 1) limitu inwestycyjnego,
- 2) przewidywanego wzrostu lub przewidywanego zmniejszenia w ciągu roku stanu środków obrotowych budowy,
- 3) stanu zobowiązań budowy na początek i na koniec roku. Wynikające z powyższych elementów zapotrzebowanie zmniejsza się w planach sfinansowania o „inne środki”, o których mowa w ust. 6 — 10.

2. Limit inwestycyjny do planów sfinansowania należy przyjmować według projektów tytułów inwestycyjnych, opracowanych zgodnie z przepisami zarządzenia nr 189 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie trybu uruchamiania planu inwestycyjnego oraz aktualizacji planu rozdziału robót budowlano-montażowych na 1956 r.

3. Do środków obrotowych budowy zalicza się w szczególności:

- 1) zapas maszyn i urządzeń wymagających montażu, lecz do montażu nie przekazanych,

- 2) zapas materiałów nabytych przez jednostki budżetowe dla robót przewidzianych do wykonania systemem gospodarczym oraz planowanych do wykonania przez spółdzielnie pracy,

- 3) nabyty ze środków inwestycyjnych zapas materiałów dla robót przewidzianych do wykonania systemem zleceniowym, o ile z mocy specjalnych przepisów zaopatrzenie budowy w materiały lub w określone rodzaje materiałów należy do inwestora,

- 4) zaliczki udzielone dla samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego (SOWI) i zaliczki dla zakładów produkcji pomocniczej jednostek nadzoru inwestycyjnego, działających na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego,

- 5) inne aktywa budowy (opłacone ze środków inwestycyjnych zaliczki dla osób trzecich, przypadające do zwrotu na rzecz inwestora nadpłaty itp.). Pozycja ta w odniesieniu do jednostek nadzoru inwestycyjnego obejmuje również zapasy materiałowe, przedmioty nietrwałe, nakłady przyszłych okresów, roboty w toku itp.

4. Do zobowiązań budowy na początek roku zalicza się wszelkie zobowiązania z tytułu działalności inwestycyjnej, wykonanej przed dniem 31 grudnia 1955 r., a podlegające zapłacie ze środków inwestycyjnych 1956 r. Wysokość zobowiązań na początek roku należy przyjąć do planu sfinansowania według bilansu na dzień 31 grudnia 1955 r. dodając:

- 1) sumy przypadające do refundacji ze środków inwestycyjnych na rzecz działalności eksploatacyjnej inwestora,
- 2) nie włączone do bilansu zobowiązania za roboty i dostawy wykonane do dnia 31 grudnia 1955 r.

Zobowiązania z tytułu inwestycji pozaplanowych wykonanych do dnia 31 grudnia 1955 r. nie podlegają włączeniu do zobowiązań budowy na początek roku.

5. Zobowiązania budowy na koniec roku należy wyszacować, biorąc pod uwagę przerób ostatniego kwartału 1956 r. i cykl rozliczeń.

6. Środki nie podlegające odprowadzeniu do banków finansujących inwestycje na rachunki akumulacji środków własnych należy ujmować w planach sfinansowania w pozycji „inne środki” jako jeden z elementów wpływających na zmniejszenie zapotrzebowania na środki finansowe.

Z „innych środków” ujmuje się w planach sfinansowania:

- 1) wartość nieodpłatnej robocizny w granicach przydzielonych świadczeń obowiązkowych w naturze (szarwark),
- 2) oszczędność na robotach wykonywanych systemem gospodarczym (ust. 8),
- 3) wartość produktów ubocznych i uzysku,
- 4) zysk SOWI oraz zysk zakładów produkcji pomocniczej jednostek nadzoru inwestycyjnego za rok 1955.

7. Świadczenia obowiązkowe w naturze wynikające z uchwalonego przez prezydium powiatowej rady narodowej planu zużycia świadczeń i w granicach przeznaczonych na realizację inwestycji limitowych należy w planach sfinansowania obliczyć według pieniężnej równowartości tych świadczeń zgodnie z normami obowiązującymi w miejscu realizacji inwestycji.

8. Oszczędność na robotach wykonywanych systemem gospodarczym należy ujmować w planach sfinansowania w przypadkach:

- 1) realizacji robót budowlano-montażowych przez SOWI,
- 2) realizacji robót budowlano-montażowych własnymi brygadami (nie wydzielonymi na pełny wewnętrzny rozrachunek).

nek gospodarczy) przez jednostki budżetowe i jednostki nadzoru inwestycyjnego.

W przypadku wymienionym w pkt 1 oszczędność należy ująć w planach sfinansowania w wysokości różnicy między planem produkcji a planem kosztów SOWI.

W przypadku wymienionym w pkt 2 oszczędność należy przyjąć do planu sfinansowania w wysokości 70% wartości kosztorysowej robót przewidzianych do wykonania przez własne brygady lub w wysokości 40% tej wartości, o ile nakłady w tytule inwestycyjnym zostały wycenione na podstawie kosztorysów przewidujących zmniejszone koszty ogólne dla robót wykonywanych systemem gospodarczym. Jeżeli dla robót budowlano-montażowych sporządzono plan kosztów — oszczędność przyjmuje się w wysokości różnicy między wartością kosztorysową robót a planem kosztów.

9. Przy planowaniu uzysku i produktów ubocznych (łącznie z wartością produktów otrzymanych przy próbnej produkcji), oprócz wartości przewidywanej do uzyskania z tego tytułu w okresie objętym planem — należy uwzględnić pozostałość z lat ubiegłych.

10. Zysk SOWI oraz zysk zakładów produkcji pomocniczej jednostek nadzoru inwestycyjnego przyjęte należy do planów sfinansowania w wysokości wynikającej z rocznych zamknięć rachunkowych tych jednostek za rok 1955.

§ 5. 1. Na pokrycie ustalonego w planach sfinansowania zapotrzebowania przeznaczają się w pierwszym rzędzie środki własne, o których mowa w ust. 2, na różnicę zaś między zapotrzebowaniem a pokryciem ze środków własnych — kredyt budżetowy.

2. Do środków własnych zalicza się:

- 1) fundusz amortyzacyjny w części przeznaczonej na inwestycje, zwany dalej „amortyzacją”,
- 2) fundusze przydzielone z rachunków środków scentralizowanych jednostek nadrzędnych,
- 3) wpływy z likwidacji środków trwałych.

3. Ponadto w przypadkach ustalonych przez Ministra Finansów na finansowanie inwestycji może być przeznaczony zysk z zasadniczej działalności przedsiębiorstw.

§ 6. 1. Wszystkie jednostki działające według zasad rozrachunku gospodarczego, w tym również jednostki nadzoru inwestycyjnego, przeznaczają amortyzację na finansowanie własnych inwestycji (amortyzacja indywidualna) do wysokości zapotrzebowania na środki inwestycyjne.

2. Przy obliczaniu amortyzacji na rok 1956 nie uwzględnia się nadpłat i niedopłat amortyzacji z roku poprzedniego.

3. Jednostki, o których mowa w ust. 1, włączają do swego planu sfinansowania w pozycji „amortyzacja indywidualna” również:

- 1) amortyzację oddziałów zaopatrzenia robotniczego, o ile oddziały te nie posiadają własnych planów sfinansowania,
- 2) amortyzację SOWI, a jednostki nadzoru inwestycyjnego nadto amortyzację zakładów produkcji pomocniczej.

4. Część amortyzacji przekraczająca własne zapotrzebowanie na środki inwestycyjne podlega odprowadzeniu na rachunek środków scentralizowanych lub na dochód właściwego budżetu.

5. Rachunki środków scentralizowanych będą otwierane przez banki finansujące inwestycje dla:

- 1) centralnych zarządów i jednostek równorzędnych,
- 2) ministerstw i urzędów centralnych,
- 3) wojewódzkich zarządów lub wydziałów prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

6. Rachunki środków scentralizowanych będą otwierane dla centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) odrębnie dla każdej grupy przedsiębiorstw, dla których sporządza się oddzielne zbiorcze bilanse. W granicach zaplanowanych na te rachunki wpływów dysponenti rachunków środków scentralizowanych włączają do planów sfinansowania jednostek objętych zbiorczym bilansem przydział środków scentralizowanych jako pokrycie wykazanego w tychże planach zapotrzebowania na środki inwestycyjne.

7. Do odprowadzenia na rachunki środków scentralizowanych ministerstw (urzędów centralnych) przeznaczają się:

- 1) nadwyżki na rachunkach środków scentralizowanych centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) pozostałe po zaspokojeniu przez centralne zarządy (jednostki równorzędne) zapotrzebowania jednostek podległych (ust. 6),
- 2) nadwyżki amortyzacji przedsiębiorstw podległych bezpośrednio ministerstwu (urzędowi centralnym) oraz rozliczających się z tytułu zysków i strat oraz z tytułu środków obrotowych bezpośrednio z ministerstwem (urzędem centralnym).

8. Ministerstwa (urzędy centralne) prowadzą rachunki środków scentralizowanych odrębnie dla każdego działu budżetowego. Z rachunków tych ministerstwa (urzędy centralne) w granicach zaplanowanych na te rachunki wpływów planują przydział środków dla podległych dysponentów na pokrycie ich zapotrzebowania na środki inwestycyjne.

9. O ile zatwierdzony przez Ministerstwo Finansów zbiorczy plan sfinansowania dla ministerstwa (urzędu centralnego) przewiduje odprowadzenie części amortyzacji na dochód budżetu, ministerstwo (urząd centralny) ustala w zatwierdzonych planach sfinansowania wysokość przelewów ze środków scentralizowanych w granicach planowanych wpływów pomniejszonych o zadania w zakresie odprowadzania amortyzacji na rachunek dochodów budżetowych.

10. Rachunki środków scentralizowanych mogą być otwierane również dla jednostek podległych centralnym zarządom, o ile jednostki te nadzorują inwestorów bezpośrednich. Do rachunków tych stosuje się przepis ust. 4. Nie rozdzielone między inwestorów bezpośrednich nadwyżki środków na rachunkach środków scentralizowanych podlegają odprowadzeniu na rachunki środków scentralizowanych centralnych zarządów (jednostek równorzędnych).

11. Na rachunki środków scentralizowanych wojewódzkich zarządów lub wydziałów prezydiów wojewódzkich rad narodowych przeznaczają się nadwyżki amortyzacji przedsiębiorstw rozliczających się z jednostkowym budżetem wojewódzkim i objętych jednym rozdziałem budżetowym. Co do przeznaczenia środków z rachunków środków scentralizowanych wojewódzkich zarządów (wydziałów prezydiów wojewódzkich rad narodowych) mają zastosowanie przepisy ust. 6, z tym że:

- 1) przydział środków może być dokonywany wyłącznie na rzecz przedsiębiorstw powiązanych z tym samym rozdziałem jednostkowego budżetu wojewódzkiego,
- 2) nie wykorzystane środki podlegają odprowadzeniu na rachunek dochodów budżetowych dysponenta rachunku środków scentralizowanych.

12. Przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetami terenowymi niższego szczebla przeznaczają nadwyżki amortyzacji ponad własne potrzeby na dochód właściwego budżetu jednostkowego.

13. W związku z przepisami ust. 12 prezydium rad narodowych mogą planować w projektach budżetów kredyty na wydatki inwestycyjne w kwotach wyższych od otrzymanych limitów z Ministerstwa Finansów lub prezydiów rad narodowych

wyższego stopnia pod warunkiem zaplanowania odpowiednich dochodów z tytułu amortyzacji.

§ 7. Przepisy § 6 stosuje się również do amortyzacji działających na zasadach rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, z tym jednak że:

- 1) rachunek środków scentralizowanych prowadzi jednostka budżetowa nadzorująca gospodarstwa pomocnicze,
- 2) nadwyżki środków scentralizowanych podlegają odprowadzeniu na rachunek dochodów budżetowych jednostki nadzorującej gospodarstwo pomocnicze.

§ 8. 1. Wpływy z likwidacji środków trwałych czynnych jednostek działających według zasad rozrachunku gospodarczego ustala się w planach sfinansowania jako różnicę między przewidywaną wartością z likwidacji środków trwałych podlegających wycofaniu z eksploatacji a przewidywanymi kosztami rozbiórki i kosztami sprzedaży tych środków.

2. Wpływy z tego tytułu, przekraczające zapotrzebowanie inwestora na środki finansowe, podlegają odprowadzeniu na rachunek środków scentralizowanych lub na dochód budżetu według zasad podanych w § 6.

II. Tryb opracowania i zatwierdzania planów sfinansowania.

A. Przepisy wspólne.

§ 9. 1. Inwestorzy bezpośredni sporządzają uzasadnienia wydatków na inwestycje, zwane dalej „uzasadnieniami”.

2. Uzasadnienie należy sporządzać na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia. Wykorzystując ten formularz do sporządzenia uzasadnienia należy opatrzyć go napisem „uzasadnienie”. W formularzu użytym na sporządzenie uzasadnienia dane liczbowe dotyczące obliczenia zapotrzebowania, limitu finansowania i środków do odprowadzenia należy wykazywać wyłącznie w rubryce „plan aktualny”. Pozycje 11 i 13 w formularzu użytym na sporządzenie uzasadnienia pozostawia się nie wypełnione.

3. Do uzasadnienia należy dołączyć obliczenie zmian w środkach obrotowych budowy na rok 1956 oraz plan wpłat środków własnych na finansowanie inwestycji, sporządzone na formularzach według wzorów stanowiących załączniki nr 2 i 3 do zarządzenia.

4. Uzasadnienie wraz z załącznikami należy sporządzić dla całej działalności inwestora bezpośredniego objętej jednym rozdziałem budżetowym bez względu na ilość przydzielonych mu tytułów inwestycyjnych.

5. Limit inwestycyjny w uzasadnieniu należy podać w kwocie przyjętej do projektów tytułów inwestycyjnych po przeliczeniu na ceny 1956 r. łącznie z limitami przydzielonymi na poślizg rzeczowy.

6. Podany w załączniku do uzasadnienia stan środków obrotowych budowy na początek roku powinien być ustalony z uwzględnieniem cen obowiązujących od stycznia 1956 r.

7. Uzasadnienia, o których mowa w poprzednich ustępach, należy przesyłać w jednym egzemplarzu do jednostek, które w myśl § 15 i § 22 uprawnione są do zatwierdzania planów sfinansowania inwestorów bezpośrednich.

§ 10. 1. Jednostki uprawnione do zatwierdzania planów sfinansowania inwestorów bezpośrednich obowiązane są dokonać analizy uzasadnień. W szczególności należy zbadać:

- 1) prawidłowość ustalenia stanu zobowiązań na początek roku eliminując z tej pozycji zobowiązania dotyczące inwestycji pozaplanowych;
- 2) prawidłowość wyceny stanu środków obrotowych budowy na początek roku oraz rozmiary przewidywanych zmian w stanie tychże środków w ciągu roku, przy założeniu maksymalnego zmniejszenia stanu zapasów;
- 3) prawidłowość ustalenia w planie środków własnych.

2. W przypadku czteroszczeblowej organizacji dysponentów kredytów budżetowych (np. ministerstwo, centralny zarząd, zjednoczenie, inwestor bezpośredni) jednostka bezpośrednio nadzorująca inwestorów bezpośrednich sporządza zbiorcze uzasadnienie, które przedkłada jednostce nadrzędnej (centralnemu zarządowi).

§ 11. 1. Plany sfinansowania należy sporządzać i zatwierdzać w 5 egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest dla jednostki zatwierdzającej, a drugi dla jednostki, dla której plan zatwierdzono. Pozostałe 3 egzemplarze planu sfinansowania jednostka zatwierdzająca przesyła do właściwego dla niej banku finansującego inwestycje (centrali lub oddziału).

2. Plany sfinansowania sporządza się na formularzach według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia. Jednostki zatwierdzające więcej niż jeden plan sfinansowania obowiązane są zaopatrywać poszczególne plany w kolejną numerację.

3. Dysponenti kredytów budżetowych obowiązani są do składania w banku finansującym inwestycje jednocześnie wszystkich planów sfinansowania objętych zbiorczym planem dysponenta zatwierdzającego plany sfinansowania.

4. Jednostki składające więcej niż 3 plany sfinansowania składają zatwierdzone plany w bankach finansujących inwestycje przy zestawieniu zbiorczym, sporządzonym według wzoru stanowiącego załącznik nr 5 do zarządzenia.

5. Dysponenti kredytów budżetowych, będący dysponentami rachunków środków scentralizowanych — równocześnie ze złożeniem w banku finansującym inwestycje zatwierdzonych planów sfinansowania — składają w tymże banku plan wpłat i rozdziału środków scentralizowanych sporządzony na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do zarządzenia.

§ 12. Dla inwestora bezpośredniego można zatwierdzić zbiorczy plan sfinansowania na całą jego działalność inwestycyjną realizowaną w ramach jednego rozdziału budżetowego. W tym przypadku inwestor bezpośredni sporządza dla siebie plany sfinansowania jednostkowe zgodnie z § 3 ust. 4.

§ 13. 1. Załącznikami do jednostkowych planów sfinansowania są następujące dokumenty:

- 1) obliczenie zmian w środkach obrotowych budowy na rok 1956,
  - 2) plan wpłat środków własnych na finansowanie inwestycji w r. 1956
- sporządzone na formularzach według wzorów stanowiących załączniki nr 2 i 3 do zarządzenia.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, inwestor bezpośredni składa we właściwym dla niego oddziale banku finansującego inwestycje w terminie 10 dni od daty otrzymania zatwierdzonego jednostkowego planu sfinansowania. O ile dla inwestora bezpośredniego zatwierdzono plan zbiorczy (§ 12) — wymienione dokumenty inwestor bezpośredni składa w banku finansującym inwestycje łącznie ze sporządzonymi przez siebie jednostkowymi planami sfinansowania.

B. Przepisy dotyczące jednostek objętych lub rozliczających się z budżetem centralnym.

§ 14. 1. Na podstawie zatwierdzonych przez Ministerstwo Finansów zbiorczych planów sfinansowania inwestycji ministerstwa (urzędy centralne) zatwierdzą:

- 1) zbiorcze plany sfinansowania dla inwestycji własnych i bezpośrednio im podległych inwestorów bezpośrednich,
- 2) zbiorcze plany sfinansowania dla dysponentów kredytów II stopnia,
- 3) plany sfinansowania jednostkowe sporządzone dla rezerw resortowych.

2. Przy zatwierdzaniu planów zbiorczych dysponenci główni kredytów dokonują rozdziału nadwyżek amortyzacji, wynikających z bilansów dochodów i wydatków podległych jednostek. Nadwyżki, o których mowa, dysponenci główni przydzielają jednostkom podległym. Przydział z rachunku środków scentralizowanych dysponent główny włącza do zatwierdzonych planów sfinansowania w pozycji „przydział środków scentralizowanych”.

§ 15. 1. Na podstawie zatwierdzonych przez dysponenta głównego zbiorczych planów sfinansowania oraz na podstawie otrzymanych od podległych jednostek uzasadnień (§ 9) dysponenci kredytów II stopnia sporządzają i zatwierdzają plany sfinansowania dla inwestorów bezpośrednich. Dotyczy to również dysponenta głównego w zakresie zatwierdzania jednostkowych planów sfinansowania inwestycji własnych i planów sfinansowania dla bezpośrednio nadzorowanych inwestorów bezpośrednich.

2. Przy zatwierdzaniu planów dla inwestorów bezpośrednich dysponent II stopnia dokonuje przydziału dla inwestorów bezpośrednich kwot w granicach planowanych wpływów na swoje rachunki środków scentralizowanych.

3. Jeżeli dysponent II stopnia sprawuje nadzór nad inwestorami bezpośrednimi poprzez podległą mu jednostkę organizacyjną, dysponent ten zatwierdza zbiorczy plan sfinansowania dla tej jednostki, która z kolei zatwierdzi plany dla inwestorów bezpośrednich. Suma poszczególnych pozycji zatwierdzonych przez tę jednostkę organizacyjną planów dla inwestorów bezpośrednich powinna odpowiadać odpowiednim pozycjom planu zbiorczego zatwierzonego przez dysponenta II stopnia.

§ 16. 1. Dysponenci główni kredytów oraz dysponenci II stopnia zatwierdzający plany sfinansowania nie mogą:

- 1) przydzielić w zatwierdzonych przez siebie planach sfinansowania kredytu budżetowego w sumie wyższej ponad kwotę ustaloną w planie zbiorczym dysponenta zatwierdzającego plany sfinansowania,
- 2) ograniczać założonego w zatwierdzonym dla nich zbiorczym planie sfinansowania zadania w zakresie zmniejszenia zapasu środków obrotowych budowy bądź powiększać założonego wzrostu zapasów tych środków.

2. O ile z uzasadnień dysponentów niższych szczebli wynika, że zgłoszone przez nich zapotrzebowanie na środki budżetowe jest wyższe niż kredyt budżetowy przydzielony dysponentowi zatwierdzającemu plany, dysponent ten obowiązany jest ustalić inne pozycje zatwierdzonych planów sfinansowania, tak aby kwota przydzielonego mu kredytu budżetowego nie uległa zwiększeniu.

3. Natomiast w przypadku gdy zapotrzebowanie ze strony podległych inwestorów na środki budżetowe jest niższe niż

kredyt budżetowy przydzielony dysponentowi zatwierdzającemu plany sfinansowania, dysponent ten sporządza rezerwowy plan sfinansowania na nie rozdzieloną sumę kredytu, wypełniając w formularzu planu sfinansowania wyłącznie pozycję kredytu budżetowego.

§ 17. 1. Dysponent II stopnia zatwierdzający plany sfinansowania dla podległych mu jednostek obowiązany jest przyjąć do tych planów wysokość limitu inwestycyjnego oraz stan zobowiązań na początek roku według skontrolowanych przez niego uzasadnień jednostek podległych (§§ 9 i 10).

2. Jeżeli suma zatwierdzonych przez dysponenta II stopnia planów sfinansowania w niektórych pozycjach różni się będzie od zatwierzonego dla niego zbiorczego planu sfinansowania, dysponent II stopnia sporządzi dla siebie zbiorczy plan zamienny, zgodny we wszystkich pozycjach z sumą zatwierdzonych przez niego planów sfinansowania, łącznie z rezerwowym planem sfinansowania (§ 16 ust. 3).

3. Plan zamienny dysponent II stopnia składa w 3 egzemplarzach w banku finansującym inwestycje i w jednym egzemplarzu dysponentowi głównemu. Przesyłając plan zamienny dysponent II stopnia obowiązany jest podać dysponentowi głównemu stan nie rozdzielonych kredytów budżetowych, objętych rezerwowym planem sfinansowania (§ 16 ust. 3). Dysponenci główni będą mogli wykorzystać środki objęte rezerwowymi planami sfinansowania na zwiększenie kredytów budżetowych w innych planach sfinansowania.

4. Plan zamienny z chwilą złożenia w banku staje się zbiorczym planem sfinansowania dysponenta II stopnia.

5. Dysponent główny na podstawie planów zamiennych sporządza skorygowany zbiorczy plan sfinansowania dla całej części budżetu. Plan ten dysponent przedkłada w jednym egzemplarzu Ministerstwu Finansów i centrali banku finansującego inwestycje w terminie dwumiesięcznym od daty zatwierdzenia przez Ministerstwo Finansów jego planu zbiorczego.

C. Przepisy dotyczące planów sfinansowania jednostek objętych lub rozliczających się z budżetami terenowymi.

§ 18. 1. Przepisy dotyczące prezydów wojewódzkich rad narodowych stosuje się również do Prezdyów Rad Narodowych, w m. st. Warszawie i m. Łodzi.

2. Gdy mowa o wydziale prezydium rady narodowej, należy rozumieć, że dane przepisy dotyczą również innych jednostek podległych prezdyom rad narodowych (zarząd, referat itp.), korzystających z uprawnień dysponenta głównego kredytów w obrębie jednostkowego budżetu.

3. Przepisy dotyczące wydziałów prezdyów rad narodowych stosuje się również do prezdyów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów.

§ 19. 1. Ustalone przez Ministerstwo Finansów dla zbiorczych budżetów wojewódzkich limity wydatków budżetowych na inwestycje oraz zadania w zakresie akumulacji środków własnych podlegają podziałowi przez prezdia wojewódzkich rad narodowych na:

- 1) jednostkowy budżet wojewódzki,
- 2) jednostkowe budżety miast stanowiących powiaty,
- 3) zbiorcze budżety powiatów.

2. Limity i zadania, o których mowa w ust. 1, dla jednostek powiązanych z jednostkowym budżetem wojewódzkim należy ustalać ze szczegółowością do rozdziału budżetowego, a dla pozostałych jednostek ze szczegółowością do części budżetu.

3. Dokonany przez prezydium wojewódzkich rad narodowych podział limitów i zadań wydziały finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych podają do wiadomości:

- 1) właściwym dla poszczególnych budżetów oddziałom banków finansujących inwestycje,
- 2) zainteresowanym prezydiom rad narodowych niższych szczebli

— przez przesłanie tym jednostkom wypełnionych formularzy według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 20. 1. Prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz prezydium powiatowych rad narodowych dokonują rozdziału otrzymanych od prezydiów wojewódzkich rad narodowych limitów i zadań między podległe im jednostki ze szczegółowością do rozdziału budżetowego. Prezydium powiatowych rad narodowych dokonują rozdziału limitów i zadań po wydzieleniu i przekazaniu części limitów i zadań prezydiom rad narodowych miast nie stanowiących powiatów.

2. O dokonanej podziale limitów i zadań wydziały finansowe prezydiów rad narodowych powiadamiają właściwy dla danego budżetu jednostkowego oddział banku finansującego inwestycje oraz zainteresowane prezydium rad narodowych miast nie stanowiących powiatów w sposób ustalony w § 19 ust. 3.

§ 21. 1. Prezydium rad narodowych przy dokonywaniu podziału limitów kredytów budżetowych oraz zadań w zakresie akumulacji środków własnych uwzględnią w miarę możliwości wnioski wydziałów prezydiów rad narodowych oparte o wyniki analizy uzasadnień złożonych przez inwestorów bezpośrednich (§§ 9 i 10).

2. Prezydium rad narodowych przy rozprowadzaniu limitów kredytów budżetowych nie mogą zwiększać ogólnej sumy kredytów budżetowych przydzielonych dla danego budżetu. Mogą one natomiast dokonywać przesunięć w limitach kredytów przydzielonych dla poszczególnych części budżetu, o ile konieczność przesunięć wynika z uzasadnień złożonych przez inwestorów bezpośrednich.

§ 22. 1. Na podstawie decyzji prezydiów właściwych rad narodowych o dokonanej podziale limitów kredytów budżetowych i zadań w zakresie akumulacji środków własnych wydziały finansowe zatwierdzą zbiorcze plany sfinansowania dla właściwych wydziałów odrębnie w każdym rozdziale budżetowym.

2. Wydziały prezydiów rad narodowych zatwierdzą z kolei plany sfinansowania dla inwestorów bezpośrednich.

3. Wydziały prezydiów wojewódzkich rad narodowych opracowują nadto jednostkowe plany sfinansowania dla limi-

tów w zakresie drobnych inwestycji II grupy nie rozdzielonych między inwestorów bezpośrednich.

4. Prezydium rad narodowych mogą upoważniać wydziały finansowe do bezpośredniego zatwierdzania planów sfinansowania dla inwestorów bezpośrednich.

III. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 23. 1. Ministerstwa i urzędy centralne oraz prezydium rad narodowych powinny tak zorganizować pracę nad zatwierdzaniem planów sfinansowania, aby plany jednostkowe mogły być złożone w bankach finansujących inwestycje najpóźniej w terminie miesięcznym od daty zatwierdzenia przez Ministerstwo Finansów planów sfinansowania dla ministerstw i urzędów centralnych oraz przekazania prezydiom wojewódzkich rad narodowych limitów wydatków budżetowych na inwestycje i zadań w zakresie akumulacji środków własnych.

2. Po upływie terminu określonego w ust. 1 tracą moc decyzje o zaliczkowych otwarciach kredytów budżetowych na sfinansowanie inwestycji.

§ 24. 1. Jednostki zatwierdzające plany sfinansowania powinny zapewnić przydział limitów finansowania na pełne pokrycie zaliczkowych wypłat dokonanych przez banki finansujące inwestycje.

2. Banki finansujące inwestycje w terminie dwumiesięcznym od daty zatwierdzenia planów sfinansowania bądź przekazania limitów i zadań, o których mowa w § 23, prześlą dysponentom kredytów bezpośrednio nadzorującym inwestorów bezpośrednich wykazy wypłat dokonanych w okresie zaliczkowego finansowania inwestycji, a nie mających pokrycia w zatwierdzonych tymże inwestorom planach sfinansowania. Dysponenti obowiązani są w ciągu dwóch tygodni przydzielić inwestorom niezbędne limity finansowania. W przypadku niedotrzymania terminu banki finansujące inwestycje mogą zablokować środki inwestycyjne w planie sfinansowania innego inwestora podległego temuż samemu dysponentowi.

§ 25. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 3 grudnia 1953 r. w sprawie zasad odprowadzania przeznaczanej na finansowanie inwestycji części amortyzacji środków trwałych przedsiębiorstw państwowych działających na zasadach rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr A-114, poz. 1488).

§ 26. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

Załączniki do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 13 lutego 1956 r.
(poz. 253).

(nazwa jednostki zatwierdzającej)

Załącznik nr 1.

ZBIORCZY*)
PLAN SFINANSOWANIA INWESTYCJI
JEDNOSTKOWY*)

Zatwierdza *)
Zmienia *) się zamieszczony na odwrocie plan sfinansowania inwestycji na rok 1956.

(nazwa jednostki, której dotyczy plan sfinansowania inwestycji)

(adres jednostki, której dotyczy plan sfinansowania inwestycji)

Podstawa decyzji **)

Inwestycje wyżej wymienionej jednostki finansuje Bank

Oddział w

z budżetu (nazwa budżetu)

część (nr i nazwa)

dział (nr i nazwa)

rozdział (nr i nazwa)

Określone planem środki są przeznaczone na finansowanie

tytułów inwestycyjnych nr P. I. 195 . . r.

nr P. I. 195 . . r.

„ dnia 1956 r.

(podpis i pieczęć jednostki zatwierdzającej)

Adnotacja Banku

*) Niepotrzebne skreślić.

***) Podać datę i nr decyzji organu o zatwierdzeniu lub zmianie planu zbiorczego, zwiększeniu kredytów budżetowych itp.

(nazwa jednostki, dla której zatwierdzono plan sfinansowania inwestycji)

Budżet . . . . . (nazwa)

Część nr . . . . .

Dział nr . . . . .

Rozdział nr . . . . .

ZBIORCZY *)

PLAN SFINANSOWANIA INWESTYCJI
JEDNOSTKOWY *) NA ROK 1956

Poz.	Elementy planu	Plan dotychczasowy zł	Zwiększenie zł	Zmniejszenie zł	Plan aktualny zł
A. Obliczenie zapotrzebowania					
1	I. Limit inwestycyjny				
II. Czynniki zwiększające zapotrzebowanie					
2	Stan zobowiązań na początek roku				
3	Wzrost środków obrotowych				
4	Razem poz. 2 + 3				
III. Czynniki zmniejszające zapotrzebowanie					
5	Stan zobowiązań budowy na koniec roku				
6	Zmniejszenie stanu środków obrotowych budowy				
7	Inne środki				
8					
9	Razem poz. 5 + 6 + 7 + 8				
10	IV. Ogółem zapotrzebowanie poz. 1 + 4 — 9				
B. Limit finansowania					
11	Kredyt budżetowy				
12	Amortyzacja indywidualna				
13	Przydział środków scentralizowanych				
14	Wpływy z likwidacji środków trwałych				
15					
16	Razem limit finansowania poz. 11 + 12 + 13 + 14 + 15				

Poz.	Elementy planu	Plan do- tychczasowy zł	Zużycie zł	Zmniejszenie zł	Plan aktualny zł
C. Środki do odprowadzenia					
17	Amortyzacja do odprowadzenia:				
	a) na rachunek środków scentralizowanych				
	b) do budżetu				
18	Inne środki do odprowadzenia na rachunek scentralizowany				

*) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 2.

Budżet . . . . .
 Część . . . . . (jednostka sporządzająca obliczenie)
 Dział . . . . . Dotyczy tytułu inwestycyjnego nr . . . . .
 Rozdział . . . . .

OBLICZENIE ZMIAN W ŚRODKACH OBROTOWYCH BUDOWY NA ROK 1956

Poz.		Maszyny i urządzenia wymagające montażu	Materiały dla robót wykonywanych systemem gospodarczym	Materiały specjalne	Zaliczki dla SOWI i zakładów pomocniczych	Inne aktywa	Razem rubryki 3+4+5+6+7
		zł	zł	zł	zł	zł	zł
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Stan w dniu I.I. 1956 r.						
	a) zakupy w I kwartale 1956 r.						
	b) zmniejszenie w I kwartale 1956 r.						
2	Stan w dniu 31.III. 1956 r.						
	a) zakupy w II kwartale 1956 r.						
	b) zmniejszenie w II kwartale 1956 r.						
3	Stan w dniu 30.VI. 1956 r.						
	a) zakupy w III kwartale 1956 r.						
	b) zmniejszenie w III kwartale 1956 r.						
4	Stan w dniu 30.IX. 1956 r.						
	a) zakupy w IV kwartale 1956 r.						
	b) zmniejszenie w IV kwartale 1956 r.						
5	Stan w dniu 31.XII. 1956 r.						
6	Ogółem (poz. 5 — poz. 1)						
	Wzrost (+)						
	Zmniejszenie (---)						

Uwaga: Pozycje oznaczone literami a) i b) wypełnia się tylko w 3 rubryce.

(podpis)

OBJASNIENIA DO FORMULARZA „OBLICZENIE ZMIAN W ŚRODKACH OBROTOWYCH BUDOWY NA ROK 1956”.

- Formularz opracowuje inwestor bezpośredni oddzielnie dla tytułów inwestycyjnych objętych jednym planem sfinansowania inwestycji.
- Rubrykę 3 należy opracować na podstawie danych zawartych w planie nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz na rok 1956 (M U 2 — Z) sporządzonym zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów nr 21 z dnia 21 stycznia 1956 r. w sprawie planu zaopatrzenia i planu nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz na 1956 rok. Stan na początek roku i dane dotyczące poszczególnych kwartałów należy podać według cen 1956 r.

3. Rubryka 4 przeznaczona jest na ujęcie zapasów materiałowych jednostek budżetowych dla robót wykonywanych systemem gospodarczym (bez SOWI), jak również dla robót planowanych do wykonania przez spółdzielnie pracy. Stan zapasów w tej rubryce należy podać w granicach niezbędnych dla prawidłowego przebiegu robót.
4. Rubryka 5 przeznaczona jest na ujęcie zapasu materiałów specjalnych, zakupywanych przez inwestora dla robót wykonywanych systemem zleceń (np. materiały ogniotrwale z importu).
5. W rubryce 6 należy wykazać stan zaliczek udzielonych dla SOWI i działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego zakładów produkcji pomocniczej jednostek nadzoru inwestycyjnego. Wysokość zaliczki powinna odpowiadać stanowi normatywnych (i ewentualnie uzasadnionemu ponadnormatywnemu zapasowi) środków obrotowych SOWI i innych zakładów pomocniczych pomniejszych o pasywa stałe, zgodnie z planem pokrycia środków obrotowych tych zakładów.
6. W rubryce 7 należy wykazać środki wypłacone przez inwestora z funduszy inwestycyjnych, a podlegające zwrotowi lub rozliczeniu w 1956 r. Przykładowo wymienić należy nie objęte rubryką 6 zaliczki, przypadające do zwrotu nadpłaty itp.
W pozycji tej jednostki nadzoru inwestycyjnego planują całokształt swoich środków obrotowych nie objętych rubrykami 3, 5 i 6.
7. Rubryka 8 jest sumarycznym zestawieniem stanów z rubryk 3 do 7. Ostateczny wynik tej rubryki (poz. 6) wchodzi do planu sfinansowania inwestycji jako wzrost lub zmniejszenie zapasu środków obrotowych.

Załącznik nr 3.

(jednostka sporządzająca plan)

Budżet . . . . .
 Część . . . . .
 Dział . . . . .
 Rozdział . . . . .

I. PLAN WPŁAT ŚRODKÓW WŁASNYCH NA SFINANSOWANIE INWESTYCJI W ROKU 1956

Lp.	Źródła wpływów	Plan roczny zł	w t y m :			
			I kwartał zł	II kwartał zł	III kwartał zł	IV kwartał zł
1	Zysk					
2	Amortyzacja indywidualna					
3	Amortyzacja do odprowadzenia na rachunek scentralizowany (na dochód budżetu)					
4	Wpływy z likwidacji środków trwałych					

U w a g a : 1. Podział wpłat środków własnych na poszczególne kwartały powinien być zgodny z podziałem przewidzianym w bilansie dochodów i wydatków.
 2. Amortyzacja w pozycji 2 lub 3 obejmuje również amortyzację gospodarstw pomocniczych działających na zasadach rozrachunku gospodarczego przy jednostkach budżetowych.

II. SPECYFIKACJA INNYCH ŚRODKÓW PLANOWANYCH NA ROK 1956

1. Świadczenia obowiązkowe w naturze	zł . . . . .
2. Oszczędność na robotach wykonywanych systemem gospodarczym	" . . . . .
3. Wartość produktów ubocznych i zysku	" . . . . .
4. Zysk SOWI oraz zakładów produkcji pomocniczej za rok 1955	" . . . . .
Razem:	zł . . . . .

.. dnia . . . . . 1956 r.

(podpis)

Załącznik nr 4.

(nazwa jednostki gospodarczej)

Budżet . . . . .
 Część . . . . .
 Dział . . . . .
 Rozdział . . . . .

PLAN WPŁAT I ROZDZIAŁU ŚRODKÓW SCENTRALIZOWANYCH NA SFINANSOWANIE INWESTYCJI W ROKU 1956

Lp.	Wpłaty i przelewy	Plan roczny zł	w i j m:			
			I kwartał zł	II kwartał zł	III kwartał zł	IV kwartał zł
1	Zysk scentralizowany					
2	Nadwyżki amortyzacji					
3	Wpływy nadwyżek z likwidacji środków trwałych					
4	Przelewy środków z resortowego rachunku środków scentralizowanych					
5	Razem wpłaty (1 + 2 + 3 + 4)					
6	Przelewy środków na finansowanie inwestycji podległych inwestorów (wymienić kolejno imiennie)					
7	Przelewy do budżetu					

..... dnia ..... 1956 r.

(podpis)

Załącznik nr 5.

(nazwa jednostki sporządzającej zestawienie)

ZESTAWIENIE ZBIORCZE PLANÓW SFINANSOWANIA INWESTYCJI NA ROK 1956 ZATWIERDZONYCH DLA JEDNOSTEK FINANSOWANYCH W RAMACH BUDŻETU
 CZĘŚĆ

Nr kolejny planu sfinansowania inwestycji	B u d ż e t		Jednostka, dla której zatwierdzono plan sfinansowania inwestycji	Limit inwestycyjny zł	Wzrost + lub zmniejszenie (-) środków obrotowych budowy zł	Limit finansowania zł	w tym: kredyt budżetowy zł
	Dział	Rozdział					
1	2	3	4	5	6	7	8

..... dnia ..... 1956 r.

(podpisy)